

Що таке церква?

Вступ

Щоб ви відповіли 5 річній дитині, яка б підійшовши до вас поставила вам запитання:

Хто мав дітей знає, що діти іноді ставлять нас в ступор своїми простими запитаннями. Ти ніби знаєш відповідь на поставлене запитання, але як відповісти, щоб відповісти правильно, коректно і ще й до того, так щоб дитина отримала відповідь.

Запитання, на яке багато хто впевненні що знають відповідь звучить так: **ЩО ТАКЕ ЦЕРКВА?**

Не поспішайте давати відповідь, давайте подумаємо!

Скільки існує церков? Чи є одна церква, яка об'єднує усіх інших? Чи дійсно існує кілька церков, які відрізняються одна від одної наукою, традицією?

Якщо так, тоді церква – це будівля. І люди раз у тиждень, чи кілька разів в тиждень приходять у церкву.

З цього випливає, що в церкві людина може бути лише у відведені години і дні?

А що якщо люди не мають приміщення? Вони не можуть належати до церкви?

Але чи це те що Новий Завіт вчить про Церкву? Чи саме це апостоли малу на увазі коли писали і вчили про церкву?

Коли ми читаємо розповідь про Церкву на початку, то о ми бачимо?

- Ми бачимо, що церква зустрічалася в різних місцях.

Це говорить про те, що конкретне місце, конкретна будівля не може бути церквою.

Тоді що ж таке церква? Можна сказати іншими словами, Хто є церквою?

Але якщо церква то люди, а не місце, то своїм життям ці люди часто доводять протилежне.

Пропоную вам подорож в часі. Давайте подивимось на церкву на самому початку. І візьмемо для себе кілька важливих уроків, як допоможуть нам знайти правильне визначення поняття Церкви.

Можливо це зможе змінити моє ставлення до багатьох речей. Можливо ця інформація змінить чиєсь життя...

06 Протестант вибрав не знати Слова як слід, не керуватися ним, не розбиратися в ньому, не розмірковувати над ним.

07 Протестант вибрав щоб хтось розбирався зі Словом і вчив його.

08 Протестант вибрав дорогу букви, байдуже що вона перечесть духу Писання.

09 Протестант вибрав поверхневність.

10 Протестант вибрав невченість, тому до тепер переклади Біблії роблять православні й католики, а зроблені переклади немає кому редагувати (бо кому потрібна та грецька чи гебрейська, вже скоро Господь прийде).

11 Уже скоро тридцять років протестантські семінарії випускають тих, хто помагає українським протестантам вимирати а їхню [проповідь](#) робить нечутною у суспільстві.

12 За 26 років незалежності українські протестанти не заснували не те що хоча б одного відомого університету, але й навіть приватної загальноосвітньої школи, яка б стала зразком для багатьох та викликом системі освіти.

13 Протестант вибрав гріхи, які він не робить і залежності з якими він бореться, але пожиттєво пробачив собі крадіжку, хабар,

залежність від майнового статусу.

14 Протестант ходить у правильну церкву. Всі інші християни не правильні. Тому він вибрав відноситися до них зневажливо чи принаймні зверхньо і відгукуватися негативно, з насмішкою.

15 Протестант у кожній людині не з його церкви бачить халдея, невіруючого, заблудлого але недобачає у ближньому образі Божого і особи, за яку умер Ісус.

16 Протестант не спішить платити за навчання в християнській школі/програмі/семінарії/університеті але без проблем платить хабар у звично корупційній системі української освіти.

17 Протестант знає що його Учитель і Спаситель Ісус більше як 90% часу свого служіння провів не в стінах храму чи синагоги все ж найчастіше і найохочіше служінням називає усе, що робить у стінах храму, воліючи якомо рідко робити вилазки.

1. Церква це не релігія

1. Коли вони промовляли до народу, підійшли до них священники, начальник сторожі храму і садукееї,
2. обурені тим, що вони навчали народ, проповідували воскресіння з мертвих в Ісусі.
3. Вони наклали на них руки і посадили у в'язницю до ранку, бо був уже вечір.

Ми бачимо що ці люди, які проповідували про Ісуса були протилежністю релігії. Релігійні люди учнів Ісуса вважали своїми ворогами.

Що таке релігія?

Релігія – це тепле одіяло правил, постанов, відомого і нормального. Це дуже приваблює, бо його реально досягнути. Роби це, роби інше, вір в це і ти з нами.

Знати про Бога і знати Бога – дві великі різниці. В сучасному світі мало переконаних атеїстів. Більшість відкрито, чи не зовсім, припускає, що Хтось таки існує за межами нашого виміру. Саме таке припущення і стає початком різної релігійної практики. Обряди, церемонії, традиції стали невід'ємною частиною життя.

Так триває роками, але насправді мало що змінюється. Закінчується життя, і навіть в християнській країні людина не впевнена в тому, чого вона дотримувалася як істини впродовж років. Страх і смуток наповнюють душу від того, що не знаєш: а що ж далі? Так і вмирають під тихі побажання близьких «Царство йому Небесне».

В чому ж річ? Чому мусульмани більше переконані в загробному житті, ніж такі релігійні християни? Чи не здається це дивним, що християнська віра часом нічим не відрізняється від поклоніння поганським ідолам?

Прикро, але згадую історію одного успішного бізнесмена. Він зайшов до церкви, поставив свічку, перехрестився. Постояв, подивився, а коли виходив, його спитали: «Ви, напевно, вірите в Бога?» – на що той відповів: «Якщо сказати чесно, то не дуже, але це ніколи не завадить. Я чув, що Бог допомагає, чому б не спробувати». З почуттям гідності він сів в розкішне авто і поспішив до нічного клубу. Принаймні, вважаю, це чесно.

Живе християнство не зводиться до довголітнього диспуту на тему: «Чи хреститися нам двома пальцями, чи трьома?» З цього приводу Слово Боже говорить тільки про хрещення, як про занурення у воду. Жива віра в Ісуса Христа не базується на темах про важливість збереження традицій XVII століття в церкві XXI століття. Віра в Ісуса робить акцент в першу чергу на питання розвитку особистих відносин з Богом через Біблію і молитву. Яка користь людині, якщо вона, наприклад, дотримується всіх правил, але сказати Богу декілька слів від душі так і не навчилася? Яка користь від знання історії (навіть християнства), якщо твоя власна історія невідомо чим закінчиться?

Церква – це ті хто знають Бога особисто, а не ті хто належать до якоїсь релігійної конфесії чи церкви.

2. Церква активно проповідує Євангеліє

4. Багато з тих, що чули слово, повірили; число таких людей сягало п'яти тисяч.

Церква знаходилась в дуже несприятливих умовах. Їхнього вчителя недавно розп'яли, ті хто були лідерами народу.

Вони усвідомлюють весь ризик говорити по Ісуса, але роблять це незважаючи ні на що.

В Книзі Дії Апостолів ми бачимо, що християнство поширювалося як лісова пожежа. Ми читали, що через кілька днів від П'ятидесятниці, коли на вернулося 3 тис людей, знову кається 5 тис.

Як могло стати таке реальністю?

Євангеліє проповідувалося скрізь і постійно. Тобто кожного дня.

Церквою можна назвати тих, які проповідують Євангеліє скрізь і завжди.

Нам потрібно переглянути своє ставлення до проповідування Євангелії.

З вами траплялося коли випадає реальна можливість розповісти людині про Ісуса, наш язик ніби раптом зав'язується у вузол.

Як можна проповідувати Євангеліє сьогодні?

- Досягайте людей через дружбу
 - Будьте активними, щоб розповісти про Бога, а не лише думати що люди мають у нас побачити, щоб ми могли їм щось сказати.
1. Підготуйте своє свідчення, нехай воно буде лаконічним
 2. Розкажіть, що Бог обіцяє людям, які слідуєть за Ним
 3. Розкажіть, що чекає людину після смерті.

4. Розкажіть про проблему гріховності
5. Покажіть як цю проблему можна вирішити
6. Розкажіть, що очікується від людини.

Бути церквою – це проповідувати Євангеліє Ісуса Христа.

3. Церква яка шанує Бога

19. Петро та Іван у відповідь сказали їм: Розсудіть, чи справедливо перед Богом більше слухати вас, ніж Бога.

Про що говорить цей текст?

Йдеться про те, що вони слухалися Бога. Вони шанували Його, але це було не на словах, а реально на ділі. Цього не було видно до цього, але в критичний момент вони були змушені викласти свій принцип життя.

Ми слухаємо Бога в усьому, навіть коли це не сподобається людям, навіть тоді коли це буде загрожувати нашому життю.

Послух Богу, це показник духовної зрілості.

Віра в Бога тісно пов'язана з послухом. Достатньо побачити те, як людина слухає Бога, як вона реагує на критику, як вона хоче змінюватися. Говорить про те, чи людина вірить в Бога чи ні.

Для церкви найголовнішим є Бог і покіра Йому – це насолода.

4. Церква, яка багато молиться

24. Ті, коли почули, однодушно піднесли голос до Бога й сказали: Владико Боже, Ти, що сотворив небо й землю, море й усе, що в них...

В Біблії згадується 650 молитов. Записано 450 відповідей на молитву.

Вперше молитва згадується в Бут. 4.

Євангеліє каже, що Ісус молився більше 25 разів у різний час, протягом всього Свого служіння.

Апостол Павло згадує про молитву 41 раз.

Біблія говорить про те, що люди молилися перебуваючи у різних позах. Сидячи, стоячи, на колінах, обличчям до землі, з піднятими руками.

Зміст молитви

- Прославлення Бога
- Цитування Біблії
- Намір опиратися на Божі обітниці
- Прохання про захист і сміливість
- Прохання про силу для проповіді

Відповідь на молитву

- Побачили силу Божу в дії
- Сповнилися Духом Святим
- Почали сміливо говорити Боже Слово

Щоб молитися потрібно знати Бога особисто. Як ти будеш молитися до Того кого не знаєш

Щоб молитися потрібно знати Слово Боже

Щоб молитися потрібно знати волю Божу.

У Біблії не має виконаних молитов, коли люди просто молилися за свої якісь бажання і отримували відповіді від Господа.

Щоб молитися, потрібно бути готовим діяти.

5. Церква постійно сповняється Духом Святим

31. І як вони помолилися, затряслося те місце, де вони були зібрані, і всі наповнилися Святим духом і сміливо почали говорити Боже Слово.

Одним із найголовніших секретів успіху церкви в першому столітті – це постійне сповнення Духом Святим.

Сповнення Духом Святим – це Дія Бога, яка спрямована на те, щоб надати людині усе потрібне для успішного служіння.

Іншим словами, Бог наділивши церкву людьми, які мають різноманітні духовні дари, дає людям здібності свої дари реалізовувати.

Якщо перевести на просту мову, то сповнення Духом Святим, це наповнення Богом, щоб робити Його роботу.

Сповнення Духом, це не просто емоційне наповнення, це не просто щось надприродне і незвичайне. Це сила для того щоб проповідувати, любити, утішати, допомагати, керувати, пророкувати і таке інше.

Церква першого століття не мала майна, не мала храмів, не мала богословів, не мала навіть Євангелії. Але вона мала Духа Святого, який їм дав усе, що потрібно було.

Уявіть, якби сьогодні кожен віруючий живі життям повним Святого Духа. Як би це вплинуло на життя, проповідь, силу у житті?

Як сповнятися Духом?

- Віруючі мали особливу єдність між собою
- Віруючі молилися до Бога про силу і сміливість для проповіді
- Віруючі були готові до дій

Щоб мати повноцінне духовне життя – потрібне постійне сповнення Духом Святим.

6. Церква, яка практикує жертвність

34. не було між ними жодного нужденного. Бо ті, що мали поле або дім, продавали їх та приносили кошти від проданого

35. і клали біля ніг апостолів; а кожному давалося те, чого хто потребував.

Кожна віруюча людина проходить подорож, яка пов'язана з її відношенням до грошей.

Щодня нас оточують повідомлення про гроші і матеріалізм. Ці повідомлення кажуть, що гроші зроблять нас щасливими, і що гроші, які ми маємо належать лише нам і ми маємо право з ними робити що завгодно.

Біблія з цього приводу каже дещо інше. Що все – так абсолютно все – це дар від Бога. Біблія каже що ми покликані бути не власниками, а добрими управителями, менеджерами.

Жертвність – це один з методів яким ми визнаємо Боже піклування про нас і практикуємо хороше управління.

По жертва – це не те, що ми зобов'язані, чи маємо робити – це щось, що ви здобуєте можливість робити.

Кілька спостережень:

- Багато людей кажуть, що будуть жертвувати більше, коли почнуть заробляти більше. Але це не відбувається.
- Це говорить, що жертвність не залежить від розміру ваших фінансів, а жертвність – це стан серця.

Мета жертвності це не церковний бюджет, а встановлення фінансового пріоритету Бог на першому місці. Ціль шана до Бога, як Того хто забезпечує нас абсолютно усім.

Якщо ви хочете отримати благословення від Бога у будь яких аспектах життя – віддайте Йому перше місце у сфері фінансів. І будьте у цьому вірними.

Коли ми обираємо, жити щедрим життям, наше життя наповнюється радістю і вдячністю. Не чекайте поки у вас буде багато, - почніть сьогодні. Я вірю, що бог благословить таке рішення і потурбується про вас належним чином.

Віруючі першого століття – були не просто жертвними, вони віддавали все. І багато отримували.

Висновок

Що ж таке церква?

современный протестантизм — это в большинстве своем прочтение Писания глазами XIX века и ответы на вопросы XVI века, в то время как нам пора начать читать Писание глазами I века, отвечая на вопросы XXI века

- Це люди, які полюбили Господа понад усе.
- Це люди, які присвятили Йому своє життя цілком
- Це люди як відкриті до того, щоб послужити

Любий друже, церква це не стіни і не організація.

Церква це люди, які відчували потребу в Ісусі Христі, які повірили Йому, і сьогодні у світі розуміють Його волю і своє покликання з радістю його реалізують.